

Nr 132.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående pension å allmänna indragningsstaten åt sömmerskan Lovisa Margareta Johansdotter; given Stockholms slott den 27 februari 1920.

Under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över lantförsvärsärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen medgiva,

att sömmerskan vid Norrbottens regementes intendenturverkstäder Lovisa Margareta Johansdotter må från och med månaden näst efter den, varunder hon entledigas från sin anställning vid regementet, under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 350 kronor.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott.

GUSTAF.

E. A. Nilson.

*Utdrag av protokollet över lantförsvarsärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott
den 27 februari 1920.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern EDÉN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena HELLNER,
Statsråden PETRÉN,
NILSON,
LÖFGREN,
friherre PALMSTIERNA,
UNDÉN,
THORSSON,
HOLMQUIST,
OLSSON.

Departementschefen, statsrådet Nilson, yttrade härefter:

»Uti skrivelse till Kungl. Maj:t av den 20 december 1919 har *chefen för Norrbottens regemente* gjort framställning om utverkande av pension åt sömmerskan vid nämnda regementes intendenturverkstäder Lovisa Margareta Johansdotter.

Av handlingarna i ärendet framgår, att Lovisa Margareta Johansdotter, som är född den 25 augusti 1851, allt sedan år 1886 varit anställd vid regementets intendenturverkstäder; att hon under den tid av över 33 år, hon arbetat vid regementet, visat sig synnerligen skötsam och plikttrogen samt på bästa sätt fullgjort sina åligganden; att hon nu på grund av sin höga ålder önskar avgå från sin tjänst vid regementet; samt att hon under åren 1915—1919 uppburit en avlöning, som, frånsett krigstidstillägg, i medeltal uppgått till omkring 760 kronor för år.

Kommandanten i Boden har tillstyrkt framställningen.

Med skrivelse den 9 januari 1920 har *arméförvaltningens intendentsdepartement* till Kungl. Maj:t överlämnat de till ärendet hörande handlingar samt därvid anfört, att departementet i betraktande av nu ifrågasvarande arbeterskas långa och väl vitsordade verksamhet i statens tjänst funne det vara med rättvisa och billighet förenat, att hon efter erhållet avsked från sin befattning komme i åtnjutande av något understöd av staten för sin återstående levnad. Beträffande storleken av dylikt understöd syntes det departementet, som om den beräkningsgrund, vilken av Kungl. Maj:t och riksdagen i allmänhet följts vid beviljande av dylika pensioner, nämligen desammas bestämmande till omkring två tredjedelar av de ordinarie årsinkomster, vederbörande befattningshavare under senare delen av sin anställningstid av staten uppburit, även i här föreliggande fall borde vinna tillämpning, och att sålunda pensionen borde bestämmas till 500 kronor för år. På grund av vad sålunda anförts, hemställde intendentsdepartementet, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att Lovisa Margareta Johansdotter finge från och med månaden näst efter den, under vilken hon erhöle entledigande från sin anställning vid nämnda regemente, under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 500 kronor.

Statskontoret har uti den 6 februari 1920 avgivet utlåtande i ärendet anfört följande:

Då sömmerskan Lovisa Margareta Johansdotter under lång tid med goda vitsord arbetat vid Norrbottens regementes intendenturverkstäder och numera vid uppnådd ålder av 68 år önskade lämna sin anställning, syntes goda skäl föreligga att söka åt henne utverka pension av statsmedel. Vad beträffade det föreslagna pensionsbeloppet, 500 kronor, ville statskontoret erinra, dels att pension å 500 kronor på Kungl. Maj:ts framställning beviljats av 1916 års riksdag åt förestånderskan vid förenämnda regementes persedelreparationsverkstad M. J. Sandström, dels ock att pensionsbeloppet för arbeterska, vilken icke intog arbetsledande ställning, i allmänhet plägade bestämmas till lägre belopp, i vilket avseende statskontoret tilläte sig åberopa vad ämbetsverket i utlåtande den 1 augusti 1919 anfört vid framläggande av förslag till pension å 350 kronor till sömmerskan vid beklädnadsverkstaden vid flottans station i Karlskrona M. C. Håkansson. På grund härav ansåge statskontoret pensionen i förevarande fall böra bestämmas till sistnämnda belopp. Med erinran att härtill under nuvarande förhållanden komme dyrtidstillägg

med avsevärt belopp, hemställde statskontoret alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att sömmerskan Lovisa Margareta Johansdotter finge från och med månaden näst efter den, vari avgång från befattningen ägde rum, under sin återstående livstid åtnjuta pension å allmänna indragningsstaten till belopp av 350 kronor årligen.

Departements-
chefen.

I likhet med vederbörande myndigheter anser även jag giltiga skäl föreligga för en framställning till riksdagen om beviljande av pension åt ifrågavarande sömmerska. I fråga om storleken av pensionsbeloppet ansluter jag mig till vad statskontoret i ärendet föreslagit.

Jag får alltså hemställa, det täcktes Eders Kungl. Maj:t föreslå riksdagen medgiva,

att sömmerskan vid Norrbottens regementes intendenturverkstäder Lovisa Margareta Johansdotter må från och med månaden näst efter den, varunder hon entledigas från sin anställning vid regementet, under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 350 kronor.»

Till denna, av statsrådets övriga ledamöter biträdde hemställan täcktes Hans Maj:t Konungen lämna bifall; och skulle till riksdagen avlätas proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Erik von Horn.